

Aki a Független Balpártra (Rassay-párt) szavaz, a 3-ik kockába teszi a keresztet.

A csütörtök esti vihar, a pusztító jégverés 4500 hold termését pusztította el

Letarolt szántóföldek, elpusztult gyümölcsösök megsemmisült paprikaföldek

(A Délmagyarország munkatársától.) A csütörtök esti vihar, amely pusztítva, rombolva végigszáguldott Szeged fölött, háztetőket sodort el, felborította Kunhalomnál a kisvasut szerelvényét, fákat tört ki, kerítéseket döntött be, sokkal nagyobb és veszedelmesebb pusztulást okozott, mint ahogyan az az első pillanatokban látszott. Pénteken délelőtt riasztó jelentések érkeztek a tanyákról és

rendkívül súlyos mezőgazdasági károkról

szóltak. Kiderült az is, hogy féltizenegy óra körül, a pusztító vihar zúgó végig felvonásában olyan erős jégverés zúgott végig néhány tanyarészen, amilyenre hosszú idő óta nem volt példa Szeged határában. A jég alig öt percig verte a földeket, de ahová eljutott, ott teljesen tönkrevverte a termést. Letarolt szántóföldek, lombfalanná vált fák, pozdorjává zuzott tanyaházak és gazdasági épületek maradtak a nyomában. Szeged szokatlanul jónak ígérkező paprikatermesésében okozta a legnagyobb károkat a jég.

A jégverés a kisvasut vonala mentén zúdult végig és mintegy

negyezeröttszáz hold termését pusztította el.

A Bodomban, ahol a város legértékesebb bér-földjei vannak, Nagyszéksóson, Rószkén, a legjobb paprikatermő vidéken, Feketeszálon nem lesz termés az idén. A jég érintette a gyálai rétet is, majd jugoszláv területen vult tovább.

Vámosssy Mihály, a város gazdasági felügyelője, pénteken délelőtt részletesen tájékoztatta a polgármestert a jégverés pusztításai-

ról. Bemutatott

néhány növényroncsot,

amelyet a jégverte tanyákról hozott magával és amelyek szörnyű tanubizonyosságai a jég rettenetes pusztításának. Kalásztalan buzatövek-ből, levéltelen és szártalan paprikatövekből, szétroncsolt burgonyabokrokból és egy felismerhetetlenségig összeroncsolt tökből állt ez a szomorú mintakollekció. A tökön ökolnagyságu lukak éktelenkednek, a rettenetes erővel lezuhanó hatalmas jégdarabok nyomai. Elmondotta Vámosssy felügyelő, hogy ezeken a helyeken

elpusztult a gyümölcsstermés is,

amelyet a jég valósággal lesodort a fákról. Már az esti vihar nagyon sok kárt tett a gyümölcsfákban, sokat tövestől kitépett, soknak a lombzatát tépázta meg, de magát a termést nem nagyon rongálta. A jég három óra múlva azután bevezte a pusztítás munkáját. A jégverte földek képe olyan, mint valami feldúlt csatatér. A rószkei iskolán egyetlen ép ablak nem maradt, mind beverték a díonál is nagyobb jég szemek. A siralmas állapotban lévő tanyák körül

kétségbeesett, jajveszékelt emberek

nézik tehetetlenül a pusztulás nyomait. Egész évi munkájuk eredménye pusztult el néhány perc alatt a jégzivatárban.

A polgármester utasítására dr. Csonka Miklós tanácsnok megy ki a jégverte földekre, hogy előkészítse a jégkárbecslést és megtegye a szükséges lépéseket a pénzügyi hatóságoknál a károsult gazdák és bérlők adójának mérséklése érdekében.

Szomorú szemle a tragikus pusztulás színhelyén

Szeged paprikatermelése elpusztult

Rassay Károly sürgős segítség érdekében interveniált a földmivelésügyi és a pénzügyminiszternél

(A Délmagyarország munkatársától.) A Délmagyarország munkatársai pénteken délután kintjárt a szörnyű pusztulás színhelyén. Stralomházzá változott Rószke, nincs itt egyetlen gazdálkodó sem, akinek ne pusztult volna el mindene. Péntek reggel óta sir és jajgat kétségbeesésében Rószke népe, amely a szó letragikusabb értelmében a legteljesebb nyomor elé néz, ha a legközelebbi órákban nem gomterek rajta.

A jégverte területeken teljesen megsemmisült a paprika,

a gabonaneműeket a szél előbb eldöntötte, azután a jég kiverte a szemeket. Rószkén az idén nem lesz cséplés, nem lesz gyümölcs, nem szüretelnek, a kerti vetemények helyét fonnyadt gaz jelöli.

Az itéletidő éjjel 11 órakor kezdődött.

Az első viharok még örültek a tanyákon, mert a nagy hőség után kiadós esőt hozott.

— A borzalmak órája volt ez — mondja egy gazda. A tanyán feküdttem az eresz alatt, amikor reggel mintha őt vonat kezdett volna dűbörögni, olyan szörnyű zajjal jött a jég. Galambtojásnyi volt a legkisebb, tyuktojásnyi a legnagyobb. Pár perc alatt

arasznyi magasságban állt a jég a földeken.

Még reggel is lapátoltak. Mindenünk oda van, az

éhhálál vár állatainkra, még takarmányt sem tudunk nekik adni...

A szörnyű pusztulás Szentmihálytelek végén kezdődött. Még sáskajárás után sem nézhetnek úgy ki a földek, ahogyan a jég tönkretette a gyönyörű fejlődésben levő paprikaültvényeket. A csütörtökön még virágzó paprikakultúra helyén most kopár földek feketélnék.

A jég a paprikát egyszerűen el-tüntette a föld színéről.

Rószkén nem lesz az idén paprikatermés. Pár nappal ezelőtt még rettegve beszéltek arról, hogy a kítűnő időjárás következtében régen látott nagy termésre van kilátás és ennek a hatása már a tőzsdén is mutatkozott. A paprika ára lefelé zuhant és arra volt kilátás, hogy a paprika kilogramja a pengős ár alá esik. Ettől most már nem kell tartani. Szeged paprikatermelése az idén Rószkén megsemmisült, átlagban véve hetvenszázalékos kárt okozott.

Fantasztikusan néznek ki

a kukorica ültetvények.

Levéltelen, aszott kórohoz hasonló csupasz száruk meredeznek a földből, mintha borotvával metszették volna végig a fejüket.

A megdőlő buzatáblákon siránkozó asszonyok sarlóval a kezükben mentik, ami még menthető. Szedegetik a kalászatot, pehelykönnyű kévékbe rakják a buzát. Amit máskor két kézzel meg-

A „TITANIC“ 18 évvel ezelőtt történt borzalmas hajókatasztrófáját mutatja be az

ATLANTIC

beszélő filmesoda

hétfőtől

a Korszóban. Nem repriz!

görnyedve hordtak asztagba, most egy kézzel meg sem érzik. A cséplést elvégezte a jég.

— Bizon uram — mondja elbusulva egy öreg magyar a buzatábla végén —, hatvanegyes vagyok, de még ilyen csapást nem értem meg. De van a szomszédomban egy nyolcvanéves ember, az is azt mondja, hogy ilyen jégverés még nem verte el Rószkét... Paprikánk teljesen oda van, a buzából jó ha egy kévéből ki tudunk majd hozni egy litert...

Feleségének könnyekkel telik meg a szeme. Csupa kétségbeesés.

— Jaj, hát mit eszünk az ősszel, amikor a tavalyi rossz termés után most is alig van betevő falatunk...

Es

Rószke, Szentmihálytelek, Nagyszéksós, Királyhalom

az egész hatalmas földterület mind ezt a szörnyű pusztulás képét mutatják. A megszállt területről átjárók mesélik, hogy Horgoson is teljesen elpusztult a termés.

Az utakon mindenfelé asszonyok, leányok ödöngenek szomorúan. Reggel óta alig hallani szavukat, csak sirnak, — fogalmuk sincs arról, hogy mi lesz velük.

— A tisztelendő ur már tegnap valami olyasmit mondott — beszél az egyik rószkei asszony —, hogy nagy vihar közeleg. De ilyesmire nem számítottunk. Ma reggel, hogy összeverődünk a templomban, egyikünk sem tudott imádkozni, csak sirtunk, rítunk, nem is tudjuk, hol az eszünk...

— Tessék nézni ezt a csöppséget — mutat egy másik asszony a karján öt néhány hónapos gyerekekre. Ugy menttem meg a jégtől, hogy az égg alá dugtam. Mert a jég beverte az összes ablakokat, oszt repült befelé.

Rószkén valamennyi ház ablaka be van verve,

a házak oldalairól a vakolatot verte le a jég.

Egy asszony bevisz a házba. Zokog a szerencsétlen, amikor a kertet mutatja. Tegnap még pompás tökök, ma csak egy lehet ráismerni, hogy megmondja: ezek bizon tökök voltak... Nagy lyukakat furt beléjük a jég. Odébb az uborkák semmisültek meg, valamennyi kettévágva. A szőlőt is csak úgy lehet agnoszkálni, hogy elmondja: ez volt a szőlőnk. A drótkövek felhúzódtak néhány levelétől megkoppasztott szára. A gyümölcsfák úgy néznek ki, mint október végén, amikor már dermedten várják a telet. Az egyiknek a tövében agyonütött szép kis füstli fecské holtteste, a szeme táján érte egy jégdarab.

— Még ezer szerencse, hogy éjszaka volt az istenítélet —, mondják az asszonyok. Mert ha ez nappal ér bennünket, hát ember is sok bele pusztul, mert

akkora jeget mi még nem láttunk.

A tyukok kint éjszakaztak a gabonatóblákon, reggel valamennyit törött lábbal szedtük össze. A lábajszág is bizonyítottan ott pusztult, ha nappal gyün ránk ez a rettenetes csapás.

— Mit adok a gyerekeimnek enni!... — jajdul most fel egy szegény asszony. Még annyi pénzünk sincs, hogy vonatra ülnéek és bemennének Szegedre elmondani, hogy mi ért bennünket...

— 15 pengőről hoztak ki hozzánk árverést... — szól most közbe egy öreg néni. Most már árverezhetnek. Csak éppen azt nem értem, hogy miért nem hozták ki a cédulát akkor, amikor még volt egy kevés pénzünk...

A végeláthatlan földek között, amerre a motor elzug velünk, a vigasztalan pusztulás képe. Rószke és Szentmihály között visszafeléjövöt emberek, asszonyok állnak az utakon, az egyiket ember téma: a pusztulás, a jégverés. Mindegyik abban reménykedett, hogy a jó eredmények biztató termésből törleszthetik adósságaikat. Most mindenük oda, nem tudják, mit hoz a holnap. Egyetlen fillér kárunk sem térül meg, mert az elpusztult földek nem voltak jégül ellen biztosítva.

— Biztosítottunk volna, de nem volt miből a díjakat fizetni...

A kép a Rószkét Szentmihálytelekkel összekötő hajmeresztően rossz ut két oldalán is ugyanaz, amilyen a szabadkai országút mentén volt. Erre is a paprikatóblák néznek ki a legsiralmasabban, azután a kukorica és a burgonya ment tönkre a